

IXV

Mis jst uhkusta mehesta, Rakasta rakkasta,
 Lõõda, uhked, joda uhked, Oja uhke mehe lõõda
 Kapi wõsi wõlgaada. Kõn lüüdi kõihti istomai
 Tulep aspi ajama, Seal ta yal orasida.
 Kõffis kapi nõiylfa. Oma naine nonuhene
 See oli kodu kooruane. Saine waine perjaks reid
 Ei old wasta wainofa, Acha reid jinafa.

YV

Mito alwa ilma peal, Miron halwa ilma peal
 Mas on poeg onis yfata, Sini tütar emata
 Kolmäs otwa oydhene, Neljas halwa waine laffi,
 Niis halwa lishi naine. Kuis nutab poeg yfata,
 Sinna häwra häwrotas, Kuis nutab tütar emata,
 Sinna uhaab allinäs, Kuis aga nutab orjaks,
 Sinna tühaks tügiks, Kuis aga nutab waine laffi,
 Sinna jäämäs jäänene, Kuis aga nutab lishi naine,
 Sinna jookseb jooks.

VI

Millal saan minna omile, Millal wain wõndadid
 Tugif pid jügarwad, Suuwi jäänut paimufid
 Kõwadil on lained lajad, Lained laiad, püüd pithad

Ohu ripus ajaspe, Naja wõndästi waheli!
 Tuli talus lüme toaja, Mõlita tud jiletaks!
 Siis ma paaspi omile, Nõuwa wõispe wõndadile.

VII

Peremees peremehne, Perinaine nõi juane;
 Kanna ära aja palka, Taju wäsi lappi wäwa.
 Kuis ei marja oja palka, Ega taju wäsi wäwa,
 Kuis siis tahes, ta wäwäse, Kõhjad maaja kojafa,
 Kõnnid kuuharpeu peola, Kuidi rullid kammulafu,
 Mõid oma orjafida, Pealid palga tõi sijafida,
 Tuli oja wõtta oma, Tuli waine wõtta wäwä,
 Kuis jäs mõistat wasta kosta: Kulluut ja taadik
 Eks jina munsuud peala maala, Kuis minis pitha pi-
 natiis (Kaf) wäwä wäwäsiis, Ei minis lisha ta wäwäfa,
 Sini jilwiti jafa, Walgi jilwiti wõpela,
 Kolme kaidi keskelä, Wõtta wõshi wäsi wäwä.

VIII

Mis on wäsi lappi palka, Mit jst wian tuda mehele.
 Kõnnid lüme jilmalafid, Mitte püüd ta jilmalafid,
 Kõhjad walged haafa, Kõhjad Lõppa lühid lüme lühid,
 Põwane roa tegija, Tänes wägas püüd poifi,
 Toot on juure toomalauada, Tõllu jäänar istine jäänar,
 Suut on pulma olde rannani, Karu halli joidu runa.